

atus, qui, Ecclesiam vocaturus ex gentibus, vincens A diabolum, dicit: *Gaudete, quia ego vici mundum* (Joan. xvi) ? Quid sibi vult ex ore ejusdem leonis occisi favus mellis extractus, nisi quia ut conspicimus leges ipsas terreni regni, quæ adversus Christum fremuerunt, nunc jam, perempta feritate, dulcedini evangelicæ prædicandæ etiam munimina præbent ? Item quid in sænetipso expressit quod paucos quidem dum viveret interemit, destructo autem templo, hostes multos cum moreretur occidit ? Quia nimirum Dominus ab elatione infidelitatis paucos cum viveret, plures vero cum templum sui corporis solveretur, extinxit, atque elatos ex gentibus, quos vivendo sustinuit, simul omnes moriendo prostravit. Jam reliqua ejus quod ei mulier subdola caput raserit, et allophyllis illudendum tradiderit, quod captivatus, quod cæcatus, quod ad molam deputatus est, in his non Christus, sed illi figurantur qui solo tantummodo in Ecclesia Christi nomine gloriantur, et malis acti-

bus jugiter implicantur. Vir enim sensus rationalis intelligitur, caro autem quasi in typo mulieris accipitur. Si enim mulieri, id est, carni nostræ blandiente libidine, vel reliquis malis operibus consenserimus, gratiam spiritus, quæ Nazaræi crine significatur, nudati exspoliamur atque decipimur. Ita enim superbis et peccatoribus violata Christi gratia sicut Samson incisa coma diabolus illudit. Sed quid est quod Samson ille ab allophyllis captus, postquam oculos perdidit, ad molam deputatus est ? Quia nimirum maligni spiritus, postquam tentationum stimulis intus aciem contemplationis effodiunt, foris hominem in circuitu laborum mittunt. Quod si aliquando idem homo agendo poenitentiam redeat, illi velut coma reducitur, id est, gratia reflorescente, reparatur ad salutem. Deinde, cupiditatis ac luxuriæ subversis columnis, victores hostes dejicit, et reparato certamine in finem fortissime de dæmonibus triumphabit.

QUÆSTIONES SUPER LIBRUM RUTH.

Videamus nunc de Ruth; habet enim ista typum Ecclesie: primum quod alienigena est ex populo gentili; quæ, relicta patria et omnibus quæ illius erant, vadit in terram Israel: et cum prohiberet illam socrus sua pergere secum, perseverabat dicens: *Quocumque perrexeris pergam. Populus tuus, populus meus: et Deus tuus, Deus meus. Quæ te morientem terra susceperit, in ea moriar. Quæ uxor sine dubio typum in illa sui-se Ecclesia manifestat. Sic enim Ecclesia ex gentibus ad Dominum convocata, relicta patria sua, quod est idololatria, et omnia universa conversatione terrena, proficitur Dominum Deum suum esse in quem sancti crediderunt, et illuc se ituram ubi caro Christi post passionem ascendit, et ob ejus nomen in hoc sæculo pati usque ad mortem, et cum sanctorum populo, patriarchis scilicet, prophetis, consociandam. De quorum societate quod sanctis ex stirpe Abraham venientibus consociaretur, Moyses in cantico ostendit dicens: *Lætamini, gentes, cum plebe ejus. Id est, vos qui ex gentibus estis credituri, cum illis qui primi electi sunt æterna lætitia exsultate. Ingressa autem Ruth cum socru sua in terram Israel, ob merita obsequiorum suorum providetur, ut homini conjungeretur ex Abraham stirpe venienti, et primum quidem huic quem ipsa propinquum magis esse credebatur: qui negat se posse illi nubere offertur; et recedente illo per testimonium decem majorum, Booz illi conjungitur, et ab ipsis decem senioribus benedicitur, quia prior ipse ex cognatis constituitur se eidem nubere posse. Hoc loco Joannis Baptistæ figuram ostendi existimamus, quia cum ipse apostolo Christus pararetur, et interrogaretur quis esset, non negavit, sed confessus est dicens, Christum se non esse* (Joan. 1, 20). Et perseverantibus his qui missi erant, et inquirentibus quis esset,*

B respondit: *Ego sum vox clamantis in deserto* (Ibid. 25). Novissime etiam conlatur de Domino ipse dicens: *Qui habet sponsam, sponsus est* (Joan. iii, 29). Se autem amicum sponsi manifestat, cum adjecto: *Amicus autem sponsi est qui stat, et audit eum, et lætatur propter vocem sponsi* (Ibid.). Hunc ergo Christum existimabant, quia Christum in die visitationis suæ venisse non intelligebant. Est quippe Ecclesie sponsus, qui prophetis vocibus est ante promissus, sed sicut ille propinquus negavit, et postea Ruth jungitur Booz: ita Christus, qui vere sponsus Ecclesie est, quem prophetarum omnium oracula cecinerant, dignatus est Ecclesiam assumere et ex omnibus gentibus per totum orbem terrarum Deo Patri innumeros populos offerre. Quod vero exalceat se cognatus ille, veterum consuetudo erat, ut si sponsam sponsus repudiare vellet, discalcearetur ille, et hoc esset signum repudii. Proinde exalceari jubetur, ne ad Ecclesiam quasi sponsus calceatus accederet. Hoc enim Christo servabatur, qui verus sponsus erat. *Decem autem majorum natu benedictio*: hoc ostendit in nomine Jesu omnes esse gentes salvandas ac benedicendas. Iota enim apud Græcos decem significat. Quæ prima littera nomen Domini Jesu summopere scribit. Quæ res: ut diximus, omnes gentes per ipsum salvandas ac benedicendas esse demonstrat. Nec dubitet ergo quisquam hæc ut dicta sunt credere cum videat universa, et ab initio figuris antecedentibus præcurrisse, et per adventum Domini manifeste adimpleta sic esse, et quæ supersunt hoc modo perficienda in veritate, consonantibus omnibus et vocibus et figuris sacrarum Scripturarum: quæ adimplevit is qui pollicitus est per Filium suum Jesum Christum Dominum, Regem et Salvatorem nostrum, cum quo est illi gloria et honor in sæcula sæculorum. Amen.

QUÆSTIONES SUPER REGUM LIBROS.

IN PRIMUM LIBRUM.

CAPUT PRIMUM.

De nativitate Samuelis.

Post librum Judicum sequitur liber Regum. Et aspice tempora. Primo iudicium, postea regum; sicut erit primo iudicium, deinde regnum. In quibus quip-

D pe temporibus multis et variis modis sacramenta Christi et Ecclesie revelantur. Nam ab ipso exordio regum commutatum sacerdotium in Samuele reprobatum Heli: et commutatum regnum in David, reprobatum Saule, exclamavit prænuntiari novum sacerdotium novumque regnum, reprobatum veteri quod uni-